

[J. O. Krag.]

bedste løsninger nu er gået over til at vælge dem, der er værre end dårlige.

Svend Haugaard: Hr. Grünbaum mente ikke, at vi måtte give den tidligere regering ansvaret for noget af dette her; men vi må da i hvert fald vel nok give den tidligere regering ansvaret for forhalingerne, der skete i momsindbetalingerne, og som virkede som likviditetstilskud — i øvrigt i større grad end dette her — som hele momsordningen i øvrigt har gjort det. Så kan vi derefter strides om, hvorvidt det er mest retskrænkende med den tidligere regerings udsettelse med ét formål eller med denne regerings yderligere forhaling med et andet formål — et formål, som vi i øvrigt hører at hr. J. O. Krag er enig i, blot altså på en anden måde.

Hr. Grünbaum sagde i øvrigt, at landbruget fik den største lettelse, fordi de sælger kontant og køber på kredit. Jeg tør jo nok sige, at landbrugets kreditforhold er blevet sådan, at for det første strammer man kravet om kontant betaling, når man kan, og hvis landbruget endelig kan tiltvinge sig kredit, så er det i reglen til 12 pct.s rente, og så er det jo ikke ligefrem nogen særlig stor fordel. Handelen er vel også i højere grad gået over til kontantsalg og regner stadig væk mig bekendt med denne måneds afregning, og med den langt større omsætning og den langt hurtigere omsætning, kan jeg ikke se andet, end at det må være en større fordel for handelen, end det er for landbruget i disse tilfælde.

Grünbaum: Det, hr. Svend Haugaard siger om forhalingen i momsindbetalingen, er også forkert. Det, der skete, var ikke nogen forhaling af momsindbetalingen; der skete det, at den sidste indbetaling af den gamle engrosoms, som jo blev ophævet, den skød man ud efter aftale med Nationalbanken, fordi disse indbetalinger faldt for tæt sammen; det har overhovedet intet med momsens at gøre. Den forhaling, der skete i momsbetalingen ved, at man gav en måned mere, er udelukkende sket af tekniske grunde. Vi fik en henvendelse fra Industrirådet, og vi fik en henvendelse fra Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger; det viste sig, at de 20 dage, der var ansat i loven, ikke var tilstrækkelige — jeg har redegjort for det

her i folketinget — fordi datamaskinerne ikke kunne klare opgaverne inden for de 20 dage; derfor fik man den måned mere. Det har intet med likviditetsproblemerne at gøre, det er noget rent teknisk.

Aksel Larsen: Hvad vi end forhandler her, så forhandler vi jo en form for landbrugsstøtte, forhandler spørgsmålet om, hvorvidt den er heldig eller ikke heldig, og hvorvidt der burde vælges andre former osv. Så må det jo konsternere lidt, at landbrugsministeren ikke er til stede, og at forskellige af landbrugets fremtrædende folk, som er medlemmer af tinget, heller ikke er til stede; det havde dog egentlig været nok så hensigtsmæssigt, om de var her, når det er landbrugets forhold, landbrugets vanskeligheder og støtte til landbruget, der er til behandling.

Når dette er sagt, vil jeg sige til finansministeren, at jeg har svært ved at se det formildende i de to omstændigheder, han opregnede. Han sagde, at halvårlig afregning opretholdes. Ja, det gør det; det blev jo indført i sin tid, fordi man skønnede, at det var rimeligt netop på grund af landbrugets specielle forhold, at det fik halvårlig afregning, men ikke kvartårlig; til gengæld blev jo dengang kravet om, at landbruget skulle have helårlig afregning afvist. Jeg tror, det var godt, at landbruget ikke fik helårlig afregning; jeg vil tro, det er særdeles nyttigt, om landbrugene lærer at føre regnskaber og føre dem i tide, og var man gået ind på kravet om helårlig afregning, tror jeg ikke, man havde fremmet en udvikling i denne retning. Men jeg kan altså ikke se, man skal takke for, at halvårlig afregning opretholdes, at regeringen ikke antaster den halvårlige afregning.

Men dernæst siges der, at nu indføres vi 4 årlige betalinger fra landbruget også. Ja men det er jo ikke nogen fordel; det er jo netop det; vi andre angriber, at man ved at indføre disse 4 årlige betalinger giver landbruget, landbrugserhvervet, en ekstra kredit for de penge, som landbruget skulle indbetale til statskassen. At det skal anføres til fordel for lovforslaget, forstår jeg ærlig talt ikke.

Ellers har jeg jo ikke så forfærdelig mange anledninger til bemærkninger. Jeg skal dog måske lige sige til hr. Sigsgaard, at det var